

Isten Szolgája Sándor István

2010. június 30. szerda
(1914-1953)

Szolnokon született, édesapja MÁV segédmunkás volt. A fémipari szakiskola elvégzése után vasesztergályosként helyezkedett el. 1936-ban belépett a szalézi szerzetesrendbe, mint segítő

testvér és nyomdászként dolgozott a rákospalotai szalézi nyomdában. Közben 1941-45 között kisebb megszakításokkal híradós katonaként a hadseregben szolgált. 1946-tól munkásfiatalokat vezetett a rákospalotai KIOE-ben (Katolikus Ifjómunkás Szervezet). Sándor István lakhelye, s működésének fő színhelye a Clarisseum - a szalézi rendház és a legszegényebb családok iskolás gyermekeit befogadó fiúnevelő intézet, egy nyomda is tartozott. Szoros kapcsolatot tartott fenn a kék ávósokhoz katonai szolgálatra behívott munkásfiatalokkal. A fiúk iránti szeretete oly nagy volt, hogy ez nagyobb összetartó erőnek bizonyult, mint minden más képzés. Miután 1950 tavaszán feloszlatták a szalézi rendet, kirándulásokat, magánházakban összejöveteleket szervezett és hittant tanított. 1952-ben letartóztatták. A Budapesti Hadbíróság demokráciaellenes szervezkedés, hűtlenség stb. elkövetése miatt kötél általi halálra ítélte, amit 1953-ban hajtották végre. Sándor István Szolnokon született, 1914-ben, édesapja MÁV segédmunkás volt. 1931-ben a fémipari szakiskola elvégzése után vasesztergályosként helyezkedett el.

1936-ban belépett a szalézi szerzetesrendbe, mint laikus testvér 1940-49-ig nyomdászként dolgozott a rákospalotai szalézi nyomdában. Közben 1941-45 között kisebb megszakításokkal híradós katonaként a hadseregben szolgált. 1946-tól munkásfiatalokat vezetett a rákospalotai KIOE-ben (Katolikus Ifjómunkások Országos Egyesülete).

Sándor István lakhelye, s működésének fő színhelye a Clarisseum, népszerűen a "Clari", (nevét az alapító gróf Károlyi Sándorné Komiss Klára védőszentjének nevéől kapta.) Az Ybl Miklós által tervezett épület az Újpestet Rákospalotával összekötő közúti felüljáró mellett áll. 1950. tavaszáig szalézi rendház és a legszegényebb családok iskolás gyermekeit befogadó fiúnevelő intézet működött itt, amelyhez annak idején egy nyomda meg több más épület tartozott.

1949-ben Sándor István sekrestyés lett. Szoros kapcsolatot tartott fenn a kék ávósokhoz katonai szolgálatra behívott munkásfiatalokkal. A fiúk iránti szeretete oly nagy volt, hogy ez nagyobb összetartó erőnek bizonyult, mint minden más képzés. Ajtaja minden fiának a késő éjszakai órákig nyitva állt. Csoportjával levél útján a katonaidő alatt is élénk kapcsolatot tartott.

1950 tavaszán betiltották a rendek működését. A fiatalok és a "Clari" barátai mindent elkövettek, hogy magánházaknál rejtsek el a rend értékeit.

1951 február végén a hatóság tudomására jutott Sándor István illegális tevékenységének egy része. Hogy letartóztatását elkerülje, Kiss István álnéven a Persil gyár dolgozója lett, s bejelentés nélkül lakott rendtársa, Dániel Tibor szerzetes lakásában. Ez időben kirándulásokat, magánházakban összejöveteleket szervezett és hittant tanított.

1952 júliusában letartóztatták.

A Budapesti Hadbíróság 1952. október 28-án tárgyalta az ügyet. A Budapesti Hadbíróság 1952. október 30-án tartott tanácskozása elvetette a kötél általi halálra ítélték kegyelmi kérvényét. 1953. június 8-án 21 óra 10 perckor hajtották végre a halálos ítéletet.

(részletek Simon Ernő írásából)

Ima a boldoggá avatásáért:

Mindenható Istenünk! Te meghívtad szolgálodat, Sándor Istvánt Bosco Szent János nagy családjába. Életútján Mária, a keresztények segítségével vezetted őt a lélekmentés nehéz munkájában. Szabad döntése volt, hogy életét a magyar fiatalokért áldozza. A nehezebb utat választotta és tanúságot tett rólad az Egyház és Társaságunk üldözése idején. Ideálja a katolikus sajtó, Isten házának szépsége és a fiatalok nevelése volt. A derék és hű szolga lelkiületével mutasson nekünk is utat. Kérünk, dicsőítsd meg őt a vértanúknak kijáró koszorúval. Krisztus a mi Urunk által. Ámen

http://www.szalezi-irinyi.hu/joomla/index.php?option=com_content&view=article&id=226:isten-szolgaja-sandor-istvan&catid=58:istenszolgai&Itemid=160

*

Akikről semmit, vagy alig hallottunk.....

Sándor István és társai vértanúsága

Eduardo, szo, 2008-03-22

Egy „véletlenül” buktak le. Újpest főutcáján, az Árpád úton új kocsmát nyitottak, Pokol Csárda névvel. A bejárat melletti táblán ez állt: Lépjen be a Pokolba! A Clarisseumba, a találkozóra érkező fiatalok vezetőjükkel együtt megállapították, hogy ez a hit kigúnyolása akar lenni. Másnap reggelre a fiúk fekete szurokkal kenték be a táblát. A kocsmá vezetői az ÁVH-t hívták ki, s azokat a nyomozókutyák a Clarisseumhoz vezették. Itt fogták el Hegedűs Hajnalkát, az akkor 15 éves gimnazistát, aki éppen odaérkezett. Kínzások által kiszedték belőle a csoport több tagjának és a vezető szerzetesnek nevét.

(Tomka Ferenc atya „Halálra szántak, mégis élünk” címmel 2005-ben megjelent könyvében részletesen leírja Sándor István szalézi szerzetes és társai vértanúságának történetét.)

Az ifjúságot érintő üldözésről szólva meg kell emlékeznünk egy véres perről. 1953. május 23-án kötél általi halálra ítélték 3 fiatalot, lelki vezetőjükkel együtt. További 7 fiatalot 8–15 év börtönre, s velük 3 szalézi atyát is 10–15 évre ítélték el.

Az alig ismert perről P. Zsédely Gyula szalézi atya írt egy könyvecskét, majd azt követően a Magyar Nemzet emlékezett meg róluk. Zsédely Gyula könyve ismerteti a Budapesti Hadbíróság „szigorúan titkos” jelzéssel ellátott jegyzőkönyvét, amelyben 16 személyt a demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedéssel vádolnak; majd idézi az 1953. május 23-án hozott ítéletet:

Zana Albert, I. r. (rendű vádlott) – 21 éves, kötél

Ari László, II. r. – 22 éves – kötél (később életfogytiglanra változtatták)

Farkas Ferenc, III. r. – 27 éves – kötél

Sándor István szalézi szerzetes, IV. r. – 39 éves – kötél

Hegedűs Hajnalka, V. r. – 16 éves, gimn. tanuló – 8 év

Pál Sándor, VI. r. – 15 év

Hosszú Béla, VII. r. – 15 év

Guzi Imre, VIII. r. – 15 év

Bodocs Pál, IX. r. – 12 év

Horváth István, X. r. – 8 év

Ruzsinyszky József, XI. r. – 8 év

Pokorni János XII. r. – 12 év

Ádám László kat. lelkész, szalézi tartományfőnök, XIII. r. – 15 év

Varga György Aladár kat. lelkész, XIV. r. – 10 év

Szitkei Károly kat. lelkész, XV. r. – 10 év

Dániel Tibor kispap, XVI. r. – 21 éves – 5 év

A halálos ítéleteket 1953. június 8-án végrehajtották.

Mi is történt? A szalézi atyák rákoscsabai, Clarisseumnak nevezett intézetét, amely árva gyermekeket nevelt, a többi katolikus intézethez hasonlóan feloszlatta a rendszer. Ebben az intézetben dolgozott Sándor István szalézi testvér. Munkás- és iparos fiatalokkal foglalkozott. Amikor az Államvédelmi Hatóság – a kommunista titkosrendőrség – állományát 1949-ben 30 000 főre duzzasztotta, az árva és a munkás gyermekek látszottak a „legmegbízhatóbb kádernek”, akikből jó kommunistát és ávóst lehet nevelni. Közülük a legjobbakat három hónapos átképző tanfolyamon a „pártőrség” tagjaivá képezték ki. Ők tiszti rangot kaptak, s feladatuk volt a párt – ahogyan akkor hívták: a Magyar Dolgozók Pártja – legfontosabb vezetőinek, Rákosinak, Gerőnek személyes védelme. Zana Albertet s néhány társát tehát először besorozták katonának, majd átvezényelték az ÁVH-hoz.

Sándor István atya

Ezek a fiatal ávós tisztek az árvaház államosítása és a szerzetesek elűzése után is kapcsolatot tartottak lelkivezetőjükkel. Sándor István testvér – a szerzetesrendek feloszlata után – gyári munkásként dolgozott. A gyárban a fiatalok közötti nevelő munkájáért „népnevelő elismerést” kapott! Rendszeresen összejártak volt diákjaival és azok néhány barátjával a Clarisseumban vagy magánlakásokon. Sándor testvér atyai szeretettel törődött fiataljainak lelki gondjaival. Azok pedig tudatosan készültek arra, hogy az egyházüldöző diktatúra ellenére katolikus

felnőttekké váljanak, és másokat is segítsenek megmaradni hitükben. A fiatal ávós tisztek több barátjukat is megnyerték a hitnek.

Egy „véletlenül” buktak le. Újpest főutcáján, az Árpád úton új kocsmát nyitottak, Pokol Csárda névvel. A bejárat melletti táblán ez állt: Lépjen be a Pokolba! A Clarisseumba, a találkozóra érkező fiatalok vezetőjükkel együtt megállapították, hogy ez a hit kigúnyolása akar lenni. Másnap reggelre a fiúk fekete szurokkal kenték be a táblát. A kocsmá vezetői az ÁVH-t hívták ki, s azokat a nyomozókutyák a Clarisseumhoz vezették. Itt fogták el Hegedűs Hajnalkát, az akkor 15 éves gimnazistát, aki éppen odaérkezett. Kínzások által kiszedték belőle a csoport több tagjának és a vezető szerzetesnek nevét.

Alighogy kiadták az elfogatóparancsot, Sándor Istvánt egy jóindulatú ember a pártból értesítette a történetekről. Tartományfőnöke, Ádám László (rendtársaival) előkészítette István testvér disszidálását. A szaléziaknak korábban nyomdájuk volt. Ennek igazgatója hamis iratokat készített számára, s megszervezték az embercsempészt, aki kivezeti őt Ausztriába. István testvér az utolsó pillanatban úgy érezte, nem menekülhet el, amikor tanítványai itthon életveszélyben vannak. Elmondta barátainak, hogy kész a vértanúságra és marad. Ismerősök lakásán (így Dániel Tibor kispapnál) álnév alatt bujdosott, és igyekezett erőt adni övéinek. A kommunista rendszer spiclik ezreire épített. Dániel Tiborék házmesternője is az volt. Neki tűntek fel a Tiborhoz érkező levelek. A leveleket ávós férjével felbontották, és így hamarosan letartóztatták Sándor Istvánt, Dániel Tibort és több szalézi szerzetest. Rövidesen utolértek több fiatal is.

Rákosi Mátyás a huszonéves ávós tisztek azonnali elítélését kívánta. A koholt, előre megfogalmazott vád ez volt:

Sándor István fegyveres csoportot, összeesküvést szervezett az állam megdöntésére, „be akart épülni az állambiztonsági rendszerbe”.

A koncepció perekben – szokás szerint – különféle bűntetteket akartak rábizonyítani a vádlottakra, és hogy ezeket beismerjék, kínzásoknak vetették őket alá. Dániel Tibor halálos sérüléseket kapott a kínzások során.

A „Pártórség pere” c. ránk maradt okiratban olvashatjuk, hogyan jutottak el a halálos ítéletig. 1953 márciusában meghalt Sztálin. Az ÁVH utasítást kapott, hogy minden hűtlenségi ügyet minél előbb „zárjanak le”. Hogy a törvényesség látszatát megtartsák, szükség volt beismerő vallomásra. Mivel ezt kínzással nem tudták kikényszeríteni, azt mondták a vádlottaknak: amennyiben vallomást tesznek, rövidesen amnesztiával szabadulhatnak. Ők erre „bevallották”, hogy bűnösök az államellenes összeesküvésben. Zana Albert a kínzások hatására „beismerte”, hogy megölt egy szovjet katonát. Nyolc nap múlva – az ígért szabadlábba helyezés helyett – halálra ítélték őket.

Sándor István mindvégig a krisztusi hit tanúja maradt. Sokszor összeverték. Rabtársai tanúsítják, hogy a halálos ítélet tudomásulvétele után is a békét sugározta, s ő tartotta a hitet a többiekben. (A vértanúk nevét emléktáblán olvashatjuk, melyet az újpesti Clarisseum kápolna falán helyeztek el.)

(Tomka Ferenc: Halálra szántak, mégis élünk, Budapest, 2005)

© Híreink „Magyar Kurír”

*

Sándor István emlékmise

2011. június 5-én, vasárnap 10.30-kor ünnepi megemlékezés és szentmise lesz a Clarisseum - Szent István templomban Újpesten, Sándor István nyomdász, vértanúhalált halt szalézi szerzetes és társai emlékére.

Sándor Istvánt 1953-ban végezték ki az újpesti fiatalok körében végzett hitoktatói, nevelői tevékenysége miatt. Boldoggá avatása folyamatban van.

A szentmisét bemutatják: P. Manjooran Simon SDB tartományfőnök, P. Havasi József SDB volt tartományfőnök, P. Szőke János SDB, a boldoggá avatás posztulátora és P. Bíró Lóránt SDB plébániai kormányzó.

Emlékbeszédet tart Wintermantel Zsolt, Újpest polgármestere.

A helyszín: Clarisseum, Budapest, (Újpest) IV. ker. Árpád út 199.

Szervező elérhetősége: Szalézi Tartományfőnökség, sdbung@mailbox.hu

Szeretettel várnak mindenkit, aki együtt szeretne imádkozni Sándor István és társai lelki üdvéért és boldoggá avatásának előmozdításáért.

Ima a boldoggá avatásáért

Mindenható Istenünk!

Te meghívtad szolgádat, Sándor Istvánt Bosco Szent János nagy családjába. Életútján Mária, a keresztények segítségével vezetted őt a lélekmentés nehéz munkájában. Szabad döntése volt, hogy életét a magyar fiatalokért áldozza. A nehezebb utat választotta és tanúságot tett rólad az Egyház és Társaságunk üldözése idején. Ideálja a katolikus sajtó, Isten házának szépsége és a fiatalok nevelése volt. A derék és hű szolga lelkületével mutasson nekünk is utat. Kérünk, dicsőítsd meg őt a vértanúknak kijáró koszorúval. Krisztus a mi Urunk által. Ámen.

Sándor István vértanúsága

Miután 1948 decemberében koholt vádak alapján letartóztatták és koncepció perben elítélték Mindszenty Józsefet, és ezzel megfosztották a Magyar Katolikus Egyházat vezetőjétől, 1950. június 1-én megindult a vörös diktatúra támadása a szerzetesrendek ellen.

A szalézi atyák újpesti, Clarisseumnak nevezett intézetét, amely árva gyermekeket nevelt, - a

többi katolikus intézethez hasonlóan - feloszlatta a diktatúra. Ebben az intézetben dolgozott Sándor István szalézi testvér. Munkás - és iparos fiatalok lelki segítője volt. Amikor az Államvédelmi Hatóság - a kommunista titkosrendőrség - állományát 1949-ben közel 30 000 főre duzzasztotta, az árva és a munkás gyermekek látszottak a „legmegbízhatóbb kádernek”, akikből jó kommunistát és ávóst lehet nevelni. Közülük a legjobbakat három hónapos átképző tanfolyamon a „pártörtség” tagjaivá képezték ki. Ők tisztí rangot kaptak, s feladatuk volt a párt - ahogyan akkor a kommunisták hívták, a Magyar Dolgozók Pártja - legfontosabb vezetőinek személyes védelme. A Clarisseum növendékeiből lett fiatal ávósok az árvaház államosítása és a szerzetesek elűzése után is kapcsolatot tartottak lelki vezetőjükkel.

Sándor István testvér - a szerzetesrendek feloszlata után - gyári munkásként dolgozott. A gyárban a fiatalok közötti nevelő munkájáért „népnevelő elismerést” kapott!

Rendszeresen összejártak volt diákjaival és azok néhány barátjával a Clarisseumban vagy magánlakásokon. Sándor testvér atyai szeretettel törődött fiataljainak lelki gondjaival. Azok pedig tudatosan készültek arra, hogy az egyházüldöző diktatúra ellenére katolikus felnőtté váljanak, és másokat is segítsenek megmaradni hitükben. Korábban a Clarisseum árva gondozottjai és neveltjei, a későbbi fiatal ávós tisztek több barátjukat is megnyerték a hitnek.

Egy „véletlenül” buktak le. Újpest főutcáján, az Árpád úton új kocsmát nyitottak, Pokol Csárda névvel. A bejárat melletti táblán a következő szöveg volt olvasható: Lépjen be a Pokolba! A Clarisseumban a találkozóra érkező fiatalok vezetőjükkel együtt megállapították, hogy ez a hit kigúnyolása akar lenni. Másnap reggelre a fiúk fekete szurommal bekenték a táblát.

A kocsmá vezetői az ÁVH - t hívták ki, majd azokat a nyomozókutyák a Clarisseumhoz vezették. Az elfogottakból kínzásokkal kiszedték a csoport több tagjának és a vezető.szerzetesnek a nevét.

A tartományfőnök rendtársaival előkészítette István testvér disszidálását. István testvér az utolsó pillanatban úgy érezte, nem menekülhet el, amikor tanítványai itthon életveszélyben vannak. Elmondta barátainak, hogy kész a vértanúságra és marad. A koholt, előre megfogalmazott vád az volt, hogy Sándor István fegyveres csoportot, összeesküvést szervezett az állam megdöntésére, „be akart épülni az állambiztonsági rendszerbe”. A koncepció perekben – szokás szerint – különféle bűntetteket akartak rábizonyítani a vádlottakra, és hogy ezeket beismerjék, kínzásoknak vetették őket alá. Az újpesti keresztény ifjúságot érintő üldözést, majd Sándor István véres perét követően meghozták az ítéletet.

Zsédely Gyula könyvében ismerteti a Budapesti Hadbíróság „szigorúan titkos” jelzéssel ellátott jegyzőkönyvét, amelyben 16 személyt a demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedéssel vádolnak, majd. idézi .az. 1953. .május. 23–án. hozott ítéletet:

Zana Albert, I. r. (rendű vádlott) – 21 éves, kötél, Ari László, II. r. – 22 éves – kötél, (később életfogytiglanra változtatták), Farkas Ferenc, III. r. – 27 éves – kötél, Sándor István szalézi szerzetes, IV. r. – 39 éves – kötél, Hegedűs Hajnalka, V. r. – 16 éves, gimn. tanuló – 8 év, Pál Sándor, VI. r. – 15 év, Hosszú Béla, VII. r. – 15 év, Guzi Imre, VIII. r. – 15 év, Bodocs Pál, IX. r. – 12 év, Horváth István, X. r. – 8 év, Ruzsinyszky József, XI. r. – 8 év, Pokorni János XII. r. – 12 év, Ádám László kat. lelkész, szalézi tartományfőnök, XIII. r. – 15 év, Varga György Aladár kat.

lelkész, XIV. r.- 10 év, Szitkei Károly kat. lelkész, XV. r.-10 év, Dániel Tibor kispap, XVI. r.- 21 éves - 5 év.

Sándor István mindvégig a krisztusi hit tanúja maradt. Sokszor brutálisan összeverték. Rabtársai tanúsítják, hogy a halálos ítélet tudomásulvétele után is a békét sugározta, s ő tartotta a hitet a többiekben.

A halálos ítéletet 1953. június 8-án, az esti órákban végrehajtották.

Sándor István és a többi vértanú nevét emléktábla örökíti meg a Clarisseum templomkertjében.

Forrás : Tomka Ferenc atya „ Halálra szántak, mégis élünk ”

VPP Hirporta hir@hirporta.hu

*

Előrelépés a szolnoki vértanú ügyében

2008. január 7. 17:30

Sándor István szolnoki szalézi szerzetes ügyében, aki 1953-ban halt vértanúhalált koncepció per áldozataként, befejeződött a boldoggá avatási eljárás első szakasza.

Mik ezek?

Sándor István szolnoki szalézi szerzetes ügyében, aki 1953-ban halt vértanúhalált koncepció per áldozataként, befejeződött a boldoggá avatási eljárás első szakasza. A Szalézi Társaság rövid időn belül átadja az olasz nyelvre fordított 800 oldalas aktát a vatikáni Boldoggá és Szentté Avatási Kongregáció Hivatalának, ahol szakteológusok és bíborosok véleményezése után terjesztik azt XVI. Benedek pápa elé. Ezt követően történhet meg Sándor István boldoggá avatása.

*

Boldoggá avatják a mártír szalézi nyomdászt

2006. május 26. 08:24

Rómából megjött az engedély Sándor István szalézi segítőtestvér boldoggá avatása ügyében. Sándor István Rákospalotán volt a Szalézi Művek egyik oszlopos tagja. Katonai szolgálata miatt többszöri megszakítással mint nyomdamester és nevelő működött 1940-1948 között. A nyomdán kívül még az oratóriumban is ténykedett, az ún. "kis klérus" szervezője volt. Később, a

rendek feloszlata után (1950) tovább foglalkozott a fiatalok hitoktatásával.

Aki őt ebből az időből ismeri és hajlandó ismeretét közölni, kérjük, jelentkezzen a boldoggá avatás magyarországi megbízottjánál, Szőke János szalézi atyánál!

Cím: Budapest XII., Felső-Svábhegyi u. 12. H-1125. Tel.: 201-0979 vagy e-mailben: ungmind@vnet.hu

Ünnepi szentmise

Sándor István szalézi testvérért és üldözött társaiért haláluk évfordulóján P. Havasi József SDB tartományfőnök ünnepi szentmisét mutat be.

Szentbeszédet mond P. Szőke János SDB atya, a boldoggá avatás posztulátora.

Helyszín : CLARISSEUM

Budapest, (ÚJPEST) IV. ker. Árpád út 199.

Időpont : 2006 június 11. 10 óra 30.

* * *

1950 szeptemberében a szalézi rend működését "felfüggesztették". A Szent Alajos Ház és a Bécsi úti kis ház a kerületi Tanács tulajdonába került, államosították. Az internátus megszűnt. A szalézi atyák részére a Tanács a kert északi részében lévő alacsony, raktárnak használt épületet cellákra alakíttatta. 1951 elején ezt az épületet is el kellett hagyniuk. A szalézi atyák szétszéledtek. Sorsuk, életük alakulását, elhelyezkedésüket a civil életben az ÁVO, majd az ÁVH lankadatlan figyelemmel kísérte. Megfélemlítésükre számtalan módszert ismertek.

Közlük is a leggyalázatosabb az, ami Újpesten történt 1953-ban. A szalézi atyák újpesti, Clarisseumnak nevezett intézetét, amely árva gyermekeket nevelt, a többi katolikus intézetekhez hasonlóan feloszlatta a kommunista rendszer. Ebben az intézetben dolgozott Sándor István szalézi testvér. Elsősorban iparos fiatalokkal foglalkozott, a fiatal nyomdászok egyik kiképzője volt. Amikor az ÁVH - az ávó, a kommunista titkosrendőrség - állományát 1949-ben 30 000 főre duzzasztották, az árva gyermekek és a munkásgyerekek látszottak a "legmegbízhatóbb kádernek", akikből jó kommunistát és ávóst lehet nevelni. Így soroztak be az államosított szalézi nevelőotthonból is fiatal fiúkat ávósnak. Ezek a fiatalok azonban az árvaház államosítása és a szerzetesek elűzése után is kapcsolatot tartottak lelki vezetőjükkel. Rendszeresen összejártak volt diákjaival és azok néhány barátjával "ifjúsági hittanra" a Clarisseum (ma is működő újpesti kápolna) sekrestyéjében vagy magánlakásokon. A fiatal ávós tisztak több barátjukat is megnyerték a hithű életre.

Egy "véletlenül" buktak le. Újpest főutcáján, az Árpád úton egy új kocsmát nyitottak: Pokol Csárda névvel. A bejárat elé ez volt írva: Lépj be a Pokolba! Ők úgy vélték, ez a hit kigúnyolása akar lenni, és fekete szurokkal lekenték a táblát. A kocsmá vezetői az ávót hívták ki, s azokat a nyomozó kutyák a Clarisseumhoz vezették. Itt fogták el Hegedűs Hajnalkát, az

akkor 15 éves gimnazistát, aki éppen odaérkezett. Borzalmasan megkínozták az ÁVH-n. A kínzás közben kiszedték belőle a csoport több tagjának és a csoportot vezető szerzetesnek a nevét.

Sándor István értesült a várható letartóztatásról, külföldre menekülhetett volna - de nem tette: úgy vélte, nem menekülhet, amikor tanítványai ugyanolyan életveszélyben vannak. Ismerősök lakásán, álnéven bujdosott (így Dániel Tibor kispapnál, akit a per során agyonverték), s igyekezett erőt adni övéinek. A házmesternőnek feltűntek a Dániel Tiborhoz érkező levelek: ávós férjével felbontották, s így hamarosan letartóztatták Sándor Istvánt, Dániel Tibort és több szalézi szerzetest. Rövidesen utolérték több fiataalt is.

Az előre megfogalmazott vád: Sándor István fegyveres csoportot szervezett az állam megdöntésére, "be akart épülni az állambiztonsági rendszerbe". Akiket nem végeztek ki, azok '56-ban szabadultak. Sándor István mindvégig a krisztusi hit tanúja maradt. Sokszor összeverték a börtönben. Rabtársai tanúsítják, hogy a halálos ítélet tudomásulvétele után is a békét sugározta, s ő tartotta a hitet a többiekben. Sándor István 1953. június 8-án végeztek ki.

gondola